

עיצוב ייחודי
להדפסה חסכונית
מומלץ להדפיס
ולחלק בעבודה ובקהילה

כל המשפחה מחוברת סביב הדרך של אבא

מסרים מהדף היומי / גליון מס' 32 / פרשת מקץ - חנוכה תשפ"ג

מחפש שיעור או חברותא מתאימה?
מעוניין להתחבר לקהילה בסביבה שלך?
לברור רכז 'חלקי בקהילתי' באזורך:
☎ 052-7600080

סעודה שלישית

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ט.

"כל הנודר כאילו בנה במה והמקיימו כאילו מקריב עליו קרבן"

בגמרא השבוע מתייחס רבי נתן בשלילה כלפי הרגילים בנדרים, ואומר: כל הנודר הרי הוא כבונה מזבח מחוץ לבית המקדש, והמקיימו - כאילו הקריב עליו קרבן, שכידוע זו עברה שחייבים עליה כרת.

הדמיון מובן, המקריב קרבן סבור שהוא מקיים מצוה, כשבאמת הוא עובר עבירה חמורה, וגם הנודר סבור שהוא עסוק במעשה חיובי, בעוד באמת מעשיו אינם רצויים מאחר שהוא מביא את עצמו לידי סכנת ממשל אם לא יקיים את הנדר.

הדבר מלמדנו על משנה הזהירות הנדרשת מאתנו בכל עת. עד כדי שאף את המצוות שאנו עושים נבדוק אם חלילה אינן בעצם עברות...

"הצלתי את הרבים ממכשול חמור" התפאר אדם בפני רבו במוצאי ראש השנה: "חמותי הגישה לשולחן החג עוגת אגוזים, ואני לא חששתי והכרזתי לפני כל הסועדים לבל יאכלו ממנה, שכן כידוע 'אגוז' הוא בגימטרייה חטא..."; בתגובה הביט בו הרב והגיב בחומרה: "מסתבר שלא הבחנת ש'חטא' גם הוא בגימטרייה 'חטא'; ובכן בכך שחטאת חטא חמור וביזית את חמותך לעין כל, ודאי שעברת על המנהג..."

איך זה קשור אלינו?

"שימו לבכם על דרכיכם" - אומר הפסוק; הבה נשים לב לכל מנהג ומצוה, האם אין בה חלילה סרך של איסור? והאם בקיומה לא יצא שכרנו בהפסדנו?

יום שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ה.

"ואם הגביה את עצמו הקב"ה משפילו"

הגמרא השבוע מלמדת אותנו שסופו של המתגאה שהקדוש ברוך משפילו, גם אם יש לו מעלות כאלו ואחרות.

בדור בו הגאווה אינה בושה, מאמר חז"ל צריך להיות נר לרגלינו: "הרודף אחר הכבוד - הכבוד בורח ממנו" הגאווה אינה מקור לכבוד, אלא אדרבה מקור לנפילה ובושה.

רבה של ירושלים הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד השתתף בחופה אצל אחד מנכבדי ירושלים. לאיש שהיה חכם בעיני עצמו, היתה ביקורת על הרב, ובשל כך הוא לא כיבד אותו בשום כיבוד. ציבור הנוכחים נרעש, אך הרב נותר במקום ואף לא אפשר למחות על כבודו. אחד ממקורביו זעם: "נניח שהרב אכן מוותר על המחאה, אך מה לרב להישאר במקום?! על הרב לעזוב מיד!". "יקירי", הרגיעו הרב זוננפלד, "רק לאחרונה נוכחתי במעמד שכזה בו מאן דהו עזב אירוע רק משום שלא זכה בכיבוד שלו ייחל, ראיתי כמה זה נלעג, התרצה שאלעג כך לעצמי!?"

איך זה קשור אלינו?

אם נדרוש את הכבוד, בוודאי לא נקבלו! אדרבה, נעשה מעשים טובים מתוך צניעות וענוה, ואם מגיע לנו כבוד נקבלו גם מבלי שנרדוף אחריו.

ליל שבת

השבוע למדנו בגמ':

דף נ"ד.

"דאמר שמואל דמסוכר ואכיל בישראל דצפרא - פרח לביה כצפרא"

גמרתנו השבוע מביאה בשם האמורא שמואל, מי שב'כובעו השני' שימש כרופא, כי המקיז דם לרפואתו ולאחר מכן אוכל בשר עוף - ליבו עלול 'לפרוח' כעוף, ועוד: שאכילת דגים בריאה לעיניים.

הלומד מאמרים אלו מקיים מצות תלמוד תורה? ללא ספק! מאמרים אלו קבועים בגמרא כחלק מהתורה, מאחר שהלכות שמירת הבריאות הם הלכות ככל דיני התורה, ואולי אף מהחמורות שבהן. גדולי הדורות נהגו כך והקפידו הקפדה יתירה על בריאותם.

רבי יעקב קמינצקי הודרך על ידי רופאו לדיאטה. לאחר תקופה ערך בדיקות והופיע שוב לפגישה אצל הרופא, הרופא נחרד לראות שהרב בתת-תזונה, הרב קמינצקי לא הבין: "הן נהגתי בדיוק כפי ההוראות" - טען. והרופא נאלץ להודות כי מנסיונו הוא יודע שאיש ממטופליו אינו שומר בהקפדה על הוראותיו, על כן נהג להפחית בהוראותיו מכמות האוכל המותרת, כדי שגם לאחר שהמטופלים 'כשלו' עדיין יישארו בכמות המותרת.

שיהיו מי שימלא אחר הוראותיו בדייקנות, זאת לא לקח בחשבון.

איך זה קשור אלינו?

"היות הגוף בריא ושלם - מדרכי השם הוא, שהרי אי אפשר שיבין דבר מידיעת הבורא והוא חולה" אומר הרמב"ם בהלכות דעות, ומוסיף: "לפיכך צריך להרחיק אדם עצמו מדברים המאבדים את הגוף ולהנהיג עצמו בדברים המבריאים". וכל מילה נוספת מיותרת...